

بالبندەکان بەرز دەفریت

● عبدالله سراج ●

١ - ناخ

- . . . چون خۆم لەو سەگە هەلاوێرم! ئەوەی لە ناخنی منداپە دەق وەکو
دەرەوێ سەگە کەبە، ئیتر لە پای چی خۆمی لێ لادەم لە کاتی کێدا ناتوانم
لەم ناخەیی خۆم دوورکەومەوه.

کابراکە حەپەسابوو. هەلیکوتایە سەر دیواریکی رووخواوو جاری
دا.

- خەلکینە، هاوارە، مامە سۆفی تیکچوووهو بە زمانی ئەوانگەل و جنۆکان
دەدوی.

سۆفیش زاری هەلھینا: هەیی دەم بلاوی زگە رەش. لاکەوه هەیی
کەتن گێنر. تۆرۆحت بریندارەو منیش دەمەوی دەمی چەقۆبم؛
تیزوڕاست. دەمەوی ئاوانگە بێم؛ پاك و بێ گەرد.

مامە سۆفی سەری خۆی هەنگرت و ئیتر وەك مندالیك پارهێکی

سەگیکی گەر بە لاتەکی سۆفی یە کدا تێبەری، نەخۆی لێ لاداو
نەدلیشی لێ کریمی بوو. دەمێک پرسیاریکی ئاراستە کرد.

- تۆ یاوی پاکژی یەزدانیت، چون لەو سەگە گلاوه سەلت نەکردهوه!
سۆفی یە کە بە هیمنی و سارکاری دوا: ئەو سەگە لە دەرەویدا گلاوو

پیس دیارە، وەلێ. لە ناوهویدا وای نابینم چونکە ئەوی دیاردەبەکی
دەرەوێ بوو بێگومان لە دیوی ناوهویدا شاردر او بێکی هەبە.

کابرای دەم بە پرسیار زاری داچەقاند بوو. سۆفی لە سەر قەسەیی خۆی

رۆیشت.

سپاردهی دایکی گوم کردی، بیرای بیرای نه گه رایه وه نهو گوزره .

***

۲ - گهرد

هه زاریک به گه شکه داری یه وه هه نگاوی دهنه . دستنی له سهر
خه لاتنه که ی شادانا بوو که دابووی له بری چهنه سالی نه مهک داری و
دلسوزی . گهردی ریگا خوله په تانه که نیسته روخاریه وه . دستنی بو
چمکی خه لاتنه که برده ته ویلی خوی پی سری یه وه . تومه ز چاو هه بوون
چاودیری ی وردو درشتیان ده کرد، په کیک له گزیران له دهرباری پاشادا
گوتی :

- نهی سولتانی کات و جی و په برنده و گازنده و گیاندار و پی گیان،
ده زانی نه وه هه نیوه گهرده خوئی ریگای به خه لاتنه که ت
سریه ته وه! قوربان چ تاوانیک له وه گهره تر هه یه! دهی سزای چی
بیت!!

به زهی له دلی شادا تاراو شینگیر بوو . نهو کرده وه یی به سهر پیچی
زانی له فرمانی زهوی و ناسمان ، بویه ده سبه جی نهو به سه زمانه کرایه
ملوانکه وه به سیداره که ی بهر دهرکی دهرباردا ؛ تاویزان کرا .

***

۳ - خو دوزینه وه

شاگرد له ماموستای نزیک بزوه : نهی هیو کراتسی مه زن، تووایت
له دوا هه ناسه دا، پیم بلنی چون پاکرت بکه م و له کونی بتشارمه وه؟
هیو کراتسی حکیم چاوی کرده وه له سهر خو داخاوت :

- نه گهر نیازت وایه جاریکی دیکه بمدوزینه وه ، نهوا له و جیگایه
بمنیزه که خوت دته وهی . وهلی ، روله که م . منیک که تهمه نی دورو
دریزم به سهر برده هه رگیز خوم نه دوزینه وه ، چ جای تو که له پاش مهرگم
چون ده مدوزینه وه؟! من که کوچی دوایم کرد، نه وه کاتی نه مانه ،
نه وساش تاله موویه کی سهرم هه وانم نازانیت .

که منیک بی دهنگه بوو هه تا بزانت کاری و ته کانی چون ده که ونیه وه ،
نه مجا گزارهی کیشا - : تو بروانه خوت ، هایل و قایل همیشه له ناخندا
زیندوون ، نیتر چون شهر نایته جمکانه ی مرو! هه تا قایل هایل مابن ،
ته لاری و رک هه لده کشی و . . . زنجی ده می برسیش داده نه وهی . نهو
قوچ له داوینی هه ور ده زه نی . نه میش خاک و خول راده موسی .

***

۴ - سووتان

گهره پایونیک له سو فی یه که چووه پیش و به چه دو گوتی :
- برا . . چون روزگار ده گوزهرینی؟

گوتی : له توونی گهرساویک دام، به دله راوکی و لیو به باره وه ، وهلی
په لم بو کولیره یه که دریزنه کرد بوته وهی ملم له شمشیر بیاریم .

گهره پیاوه که وهرامی دایه وه : ده زانی به دزی تاوانبار کراویت!
- دزی چی! من بی خهوشم وه کوناو له پی دستم .

- دزینی هیس و ذووکلهی توونی گهرساوه که . به لگه شیان هه یه ، نه وه تا
خه رقه که ت شایه تی ده دات .

ناخی سو فی یه که بووه گرکان و ته قی یه وه .

- وهی چش . په کسانه لام رووت بم یان پوخته . تم خه رقه یه
ده سووتینم .

گهره پیاوه که گوتیه وه : نه که ی، نهوسا که تاوانی گهره تر ت ده خرینه

نه ستو.

- نه وی ده پسر وشم گه وهه ری بی هاوتایه هه ی خره فاوی پرچ خوری .
نه وه ورینه ی چی ده که بیت! بوله تو وایه بازاری توله که فروته!! نم
یوسفه چهرده و بهای سدان که نجیته ی نم حه مکه راوستاوانه دینی: تو
کیت و نم گوریسانه ت چین!؟

سوفی پره وی به داخاوتنه که ی دا: هه رچی ده بی بابی. که من له
قه فزی له شم دابر رام ئیدی باکم له چی بیت. با بلیه ی ناگریان به گزما
بچیت. من خوم هم ناگردانم و همم پشکوم، وا په یته پیتا. ناورینگم
لی ده بیته وه.

***

۵ - نرخ

پیره ژنه که هاته گو: دلنیام له وه ی که سیک هه نده ی من نرخه نه داوه .
هه ر چونیسک بیت من شانازی به وه ده که م که دوست و دوزمن بلین
پیره ژنیک په کیک بووه له کریارانی یوسف. نم گوریسانه ی من له زیری
تیزیای نه وان که لکدار تر و سوود به خستره. ده برانم ده ی ده توانن به پاره و
خشل و زیریان جل هه لخن. ناو هه لگوزن. بار شه تک دن. .
خویان بختکین!! هه مدیسان قاقای پیکه نین ده نگه ی پیره ژنه که ی
هه لمزی.

هه ند سیخناخ و هه رمین بوو، سه گ خاوه نی خوی ناسیه وه.
هه ریه که ده بیست له و تیکچر ژانه دا، دیده ی خوی به روخساری
یوسف شاد بکات و ده روونی به. جوانی به که ی دامرکینی. له سه ر
سه کویه که وه بانگاوز درا نه وه ی دراوو زیری پتر بدات یوسف بو نه و
ده بیت - وه رنه پیشه وه - نه ها بالای راسته وه ک دارخورما - پیستی سبی به
وه ک چوری. شیر - چاوی که سکه وه کو گه لای کاهو - ده ستی نه رموله به
وه کو کلکی ربوی - ده ی نریک بنه وه. . .

***

۶ - ناو

خله سه قا له ناو بازاری شاردا به راویه ناوی ده فروشت. له وللاوش
بله کونده ناویکی به کوله وه بوو هیدی هیدی ناوی ده به شانده وه. خوله
پیشوازی لی کردوو داوای جامولکه به کی ناوی لی کرد. بله به گه مزه ی
داناو گوتی:
- خوت سه قایت، بو ناوی خوت نوش ناکه بیت! هه ی نه زان.
خله به دلکی حه سره تناکه وه هاته وه لام:
- هه ی زانسا، وریا به و جامیکی تزییم بده ری چونکه دلیم له ناوی خوم
توراوه. بله سه ریکی باداو جامی ناوی لیسواولیسوی له کونده که به بو
تی کرد. نه ویش بینی پیوه ناو پاشان به (نوخه ی) سوپاسگوزاری خوی
ده ربیری. نه مجا به زه رده خه ندیه ک له هاواله که ی جیباووه. ده نگه ی
به ناسپایی هات.
- هه ی پشوو تنگ، نه تنزانیوه ناو هه یه و ناویش هه یه. کونده و راویه
هاوتای فرشته و هه ریشته ن. هه ی نیره مووکی میشک کادین.

له ناو ژاوه ژاوه که وه، ده نگه ی ره زامه ندی و ناقابلی و تووره ی و
سه رسامی تیک ده نالان. هه ر که لله و ناوازیک بوو.
« چون پیغه مبه ری خوا ده فر وشریت! - به هه زار پارچه ی زیر له سه ر
من - ناخر زه مانه و کزه له جه رگ دینی - نه گه ر پیغه مبه ره با پر جوو یه ک
بنوینی - ده می بکه ره وه با دگانه کانی بدینین - نای له م ناره وایی به! - دوو
هه زار زیری ته و او - چوار هه زار - له سه ر من به ده هه زاری زرنگه دار. »
کریاران له زوری دا بوون نه نانه ت له ناکامدا نرخه گه یشته ده
هه نده ی کیسی خوی - له م کاته دا پیره ژنیک بی پرزه ی نارام هه لگیر او
درنی به خه لکه که داو به تالروکه وه خوی کوتایه ناوه ندی هه رمینه که وه.
ده می نایه ده لاله که نغانی به که:

***

۷ - خوشه ویستی

نابیر: پره وه له خوا. ترسه که له خه ونیدا فاسقیکی دی و له
گولشه نیکی شکوداری به هه گشت دایه. ده وه نه جاریکی دلارا له باوه شی
گرتووه. بویه برزی سه رسامی هه لیری و ده می حه په سانی لینا
- روخسارت وه کور وژ ده دره وشینه وه! پیم بلی چون بوو یته خاوه ندی
نم پایه و مقامه؟ تو نه ونده چه شه ی زیان بوویت، له سه رته وه هتا
که له موستی پیت نوقمی گوناوه تاوان و سه رکیشی بوویت!
نه ویش به دلناییه وه وه لایمی دایه وه:
- له بیرته که تهرمه که ی منیان فریدایه لارییه که وه، تو وه که نه وه ی گلاوبم

« ده بی بو من بیت، چونکه له ناسه ی نم یوسفه دا نوقره م نه ماوه،
گلاراوم، سه بیری نه یوویم سواوه. هانی نه واده گوریسم به م ده سته
له رزوکانه ی خوم ریستوه؛ ده بدم له نرخه یوسفی نازدار دا. ها
لینی وه رگره. »
تربقانه وه ی ته وس و پیکه نین وای له هه ندیک کرد به پشنتا بشکینه وه و
بریکی دیکه ش ده ست به ورگیانه وه بگرن نه بادا ریخوله کانیا ن بیته
خواره وه. نه مجا ده لاله که نه تیزه وه به پیره ژنه که ی گوت:

خوت لاگرت، نه بادا ناچار بیت نویژی مردوانم بو دابه ستیت!
 - هه ی بالا گهردانت بم. بهلنی وابوو.
 - سه بارهت به سهنگه دلی تو، خودای دلوفان پاداشتی دام وله سه ر تویی
 کونا هه کانم بورد. جا بنوره نهو حکمه تهی که له خوشه ویستی به وه
 هه لده قولی.

دیندار که دابه پرمه ی گریان و وه کو پهر کهم داریکیش له خه و بیدار
 بووه. هه مدیسان به کول روندکی هاته خوار وه تاژیش که بلی خه م بوو
 له مبر نهو نسکویه دی.

***

۸ - کهول

گوتم: کارا، نم شهو حه کایه تی دوو ریویت بو ده گیرمه وه. دوو
 ریوی به که هاوسه ری به کدی بوون لهو بیرونه. وراقه دا. پاشایه کیش
 مراقي شکاری نیسته سه رو پلنگ و شاهوی بردو له و بیابانه تا ته ی
 خوی نایه وه. هاکا جووته ریوی بوون به تله رگه که وه.

کارا پرسیاریکی قوت کرده وه: نهی که پلنگ و شاهوی راوی
 له تهک دا بوو، بوچی تله ی نایه وه؟ ها!!

نه میش بوئه وهی له توو تله ی پرسیاره که خوم لادم به په له
 هه لمدای:

- ئیتر... مام عه تار وای گیراوه ته وه.
 ویستی بلی نهو مام عه تاره کنی به؟ من زوو سه برده ی ریوی به کانم
 نه و او کرد.

- ریوی به میبه که به میرده که ی گوت: هه ی ویل و سه رگه ردانی
 په سارگه و کون و که له به ران، ده پیم بلی ناکام ده گاته
 کونینده ری؟! نه ویش بی په روا گوتی: نه گه پاشماوه به که له ته نه مان
 ماییت نه و له دوکانی کهول فروشیکی شادا خومان ده بیینه وه. نه مجا
 ریوی به که گوتیه وه: بو وامت بوو یته! بو هاوار ناکه یته؟ خو کر کردن
 دادمان نادات. میرده که ی وهرامی. دایه وه: ئیستا که وا هاوار ده که م به لام
 کهس گویی له هاوارم نی به. سه ره رای. نه وهش هاوار بوکی به رم؟ بو
 راو که رکه مرخی له که ولمان خوش کردوه!! کارا سه رنجی بلند کردوو
 سه رنجی له که وله هه لو اسراوه که ی باو سری دا.

- کنی ده لی نم که وله به کیکیان نی به.
 میش به دهنگی نزم گوتم: به کیکیان نه بی خو له هاو ره گزی نه وانه.

***

۹ - مه رگ

شمشال ژن له دوا هه ناسه ی مه رگا بوو. که سینک پرسیار

لی کرد.

- تو ئیستا که وایت له ناو چاوه گی نه نی و خولگه ی نه زموندا، پیم بلی
 حالت چونه له م ناسیوو ته نگانه به دا؟

شمشال ژن هه ناسه به کی پر خه داری هه لکیشا و شه ی ناخی خوی
 ده ره براند.

- هه رگیز په بی زار ناتوانی له باره ی ناوه م بدویت. نه زله سه رانه ری
 ژیا تمدا توندو تیژ بووم وه کو ره شه باو له نه نه جامیشدا
 رووه و خاک بوومه وه.

- نه ی مروفت چون بیی؟

گوتی: جی سه سورمان نی به چون مروفت له دایک ده بی و
 ده مری، به لکوله وه دایه چون نهو مروفته رسووی به فر ناسا. هه رس
 دینی و ده رینه. ناو گومی لیخن و شه وه زه نگه وه.

که سه که دامابوو. که نهو له سه ری روشت.
 - ئیستا نامه زر وی هامیزی مه رگیکی خاوینم. نه لبه ته له تاو کلپی
 ده روونم و او رووی پاراوم وشک هه لده گه ری... ده بیی.

نه مجا وه که نه وهی له گه ل خوی سه بکات.
 - ... ئای مردن، وامده زانی دژو پیچه وانسه ی ژبانی، خوم لیت
 ده پاراست به لام نا، تو ته واکه ری ژبانی. بی تو ژبان تام بووی نامینی.

تو ژبان باز نه به کن. سه ره تاو کوتای به کدین هه ره کو ماریک کلکی
 خوی کرتی بو به ئیستا که ده بیته هاوده می به کجاره کی و سه لماندت که
 راستی به کی پاکژو نم... نم... نه... م... ری... ی... ی... ی...
 بیته کان له چه شنی دانه ی ته ز بیجیکی پساولیک ترازان.

شوباتی ۱۹۸۹

تییی

۱- ئیلهامی نم چیر و کوسکانه م له (منطق الطیر) (فریدالدین
 العطار) وه رگرتووه و ته وزیفم کردوه.

۲- په پپوله سلیمان رابه ری بالنده کان بوو که ده فرین به ره و
 مه لبه ندی سیمرخی مهن، له پشودانی ریگادا حه کایه تی به
 تونکلی بو ده گیرانه وه به لکو خه سه ورده کاتیان له بیر چیت و له
 فرین کول نه دن هه تا به ناوانی پیروزیان شاد ده بن.